

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 125.

36te Møde.

Mandagen den 18de Marts.

(Forts.)

Derefter gik man over til det sidste Punkt paa Dagsordenen, nemlig, den første Behandling af Udkast til en Lov angaaende Ordningen af Bagerierne i Kjøbenhavn.

Judenrigsministeren: Den Gjenstand, som nærværende Lovudkast omhandler, er af stor Betydning for hele Kjøbenhavns Befolkning; den er ogsaa af ikke ringe Interesse for de Næringsbrugende, som beskæftige sig med Bageri. Da der derhos allerede under tidligere Discussioner i andre Sager og ved en heri Salen omdeelt Protest er bleven anført saa meget imod Udkastet, anseer jeg det for rettest, strax ved Forhandlingens Begyndelse, at søge at rejsediggjøre det. Jeg beder det høit ærede Thing at bemærke noie, hvad Udkastet egentlig gaaer ud paa. Udkastets Formaal er intet andet end om en længere Tid, efter 10 Aars Forløb, at aabne Udgang til ved en almindelig Lovgivning at ordne Bagerierne i Kjøbenhavn, saaledes som det til den Tid findes tjenligst. Det nærværende Bagerlaug bliver aldeles ikke ophævet ved Loven; der bliver ikke gjort andet, end at der bliver fastsat en Termin, ved hvis Indtræden den almindelige Lovgivning, som til den Tid maatte eksistere, skulde gjælde ogsaa om dette Forhold. Dernæst gaaer Udkastet ud paa at indrømme de nærværende Næringsbrugende Erstatning for det Næringsstab, som de muligt i sin Tid ville blive udsatte for ved dette Forholds Ordning. Denne Erstatning indrømmes dem paa den Maade, at man forpligter sig til, i de 10 Aar, som ville forløbe inden Tingene kunne antage en ny Skikkelse, at lade de Forhold, som hidtil have været bestaaende, bestaae i den fulde Udstrækning, hvori der nogenstunde er bleven gjort Fordring

paa dem, og i bestemtere Udtryk end de nogenstunde have været indrømmede, i Udtryk, som maaskee endogsaa i den Grad knytte sig til Laugets ældste Paastande, at de neppe længer ere ganske rigtige og saaledes maaskee kunde trænge til nogen Omredaction. Ved de Undersøgelser, som ere blevene anstillede for at imødegaae, hvad der er fremkommet i denne Sag, er det fremgaaet, at man ingenstunde har indskrænket sig til det Antal af Bagergaarde, som ved Reser. af 1739 blev fastsat, og at der ikke er saa ganske saa af de nærværende Bagergaarde, som ere udenfor dette Antal eller Forhold, idet de ere etablerede ved senere Bevillinger. Lovudkastet har naturligtvis tilstøttet, at tilstaae dem, som nu drive fuldstændigt Bagerie her i Byen eller dertil ere lovligt berettigede, den fulde Sikkerhed for at beholde denne Retting i de 10 Aar. Dernæst har Lovudkastet taget et Forbehold, for at sikke det Terrain, hvor Bagerierne allerede tidligere efter de almindelige Love har været fri, nemlig i Byens Forstæder, hvor det kjøbenhavnske Bagerlaug ikke har havt nogen særlig Retting hidtil, hvorfor Udkastet udtaler, at i dem Bagerierne ikke skal være underkastet andre Regler end dem, som følge af den almindelige Lovgivning. Endelig gaaer Udkastet ud paa at tilstaae en lidet betydelig Klasse af Bagerne en billig Udvidelse af den Næringsret, som de allerede have af den Art, som ved Bevilling i Almindelighed tilstaaes Trimestere i et hvilket som helst andet Laug, men som man hidtil har nægtet de meget saa Fribagere, der have existeret her i Byen, og hvis Antal neppe heller vil blive betydeligt større i Løbet af de 10 Aar, for hvilke denne interimistiske Ordning af Bagergaardene skal gjælde. Jeg maa tilstaae, at jeg antager, at herved er der taget et saadant Hensyn til de nærværende Bageres Interesse og viist dem en saadan Skaansel, at det ikke havde været at vente, at der fra denne